

uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Belastingrecht

zaaknummer: AWB 14/5912

uitspraak van de enkelvoudige belastingkamer van 10 MAART 2015

in de zaak tussen

 eiseres
(gemachtigde: A. Schuurman),

en

de ontvanger van de Belastingdienst, kantoor Enschede, verweerder.

Procesverloop

Bij beschikking met dagtekening 24 juni 2014 heeft verweerder aanmaningskosten in rekening gebracht.

Verweerder heeft bij uitspraak op bezwaar van 7 augustus 2014 de kosten van de aanmaning buiten invordering gesteld.

Eiseres heeft bij brief van 20 augustus 2014, ontvangen door de rechtbank op dezelfde datum, beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een besluit op het verzoek om een proceskostenvergoeding.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Eiseres heeft vóór de zitting nadere stukken ingediend. Deze stukken zijn in afschrift verstrekt aan verweerder.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 4 december 2014. Tegelijkertijd is de zaak over de aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen (hierna: IB/PVV) voor het jaar 2012, met zaaknummer 14/4764, tussen eiseres en de Belastingdienst, kantoor Almelo, behandeld. Namens eiseres is verschenen haar gemachtigde. Namens verweerder zijn verschenen mr. J.G.L. Rerink en mr. G. Verbeek (namens de Belastingdienst).

Eiseres heeft voor de zaak met nummer 14/4764 een pleitnota voorgedragen en exemplaren daarvan overgelegd aan de rechtbank en aan de wederpartij. Verweerder heeft in de zaak met nummer 14/5912 een pleitnota voorgedragen en exemplaren daarvan overgelegd aan de rechtbank en aan de wederpartij.

Overwegingen

Feiten

1. Bij beschikking van 24 juni 2014 heeft verweerder een bedrag van € 7 aan aanmaningskosten in rekening gebracht in verband met een achterstand in de betaling van een openstaand bedrag van € 11 op de aanslag IB/PVV voor het jaar 2012.
2. Bij brief van 19 juli 2014, bij verweerder binnengekomen op 23 juli 2014, heeft (de gemachtigde van) eiseres hiertegen bezwaar gemaakt en daarbij verzocht om een proceskostenvergoeding.
3. Bij uitspraak op bezwaar van 7 augustus 2014 heeft verweerder het bezwaar gegrond verklaard en de kosten van de aanmaning buiten invordering gesteld. Verweerder heeft daarbij geen beslissing genomen omtrent het verzoek om een proceskostenvergoeding.
4. Bij brief van 12 augustus 2014 heeft eiseres verweerder verzocht uiterlijk op 19 augustus 2014 een gemotiveerd standpunt in te nemen omtrent het verzoek om een proceskostenvergoeding.
5. Bij brief van 26 augustus 2014 heeft verweerder het verzoek om een proceskostenvergoeding afgewezen. Deze uitspraak heeft verweerder als volgt gemotiveerd:
"In mijn uitspraak op het bezwaarschrift heb ik vermeld dat ik mijn beslissing heb gebaseerd op de door aangeleverde informatie. Bij nader onderzoek heb ik vastgesteld, dat voor aanslag [REDACTED] geen uitstel van betaling is gevraagd. Daarom had uw bezwaarschrift tegen de aanmaning ongegrond verklaard moeten worden. Op grond van het vorenstaande wijs ik uw verzoek om een proceskostenvergoeding af."

Geschil

6. Primair was in geschil of verweerder terecht geen proceskostenvergoeding had toegekend. Ter zitting heeft verweerder, gehoord de rechtbank, de primaire stelling dat geen uitstel van betaling zou zijn aangevraagd, echter ingetrokken. Derhalve resteert alleen het subsidiaire geschil over de vraag welke factor moet worden toegepast voor de berekening van de proceskostenvergoeding. Eiseres bepleit factor 1, verweerder bepleit factor 0,25.

Beoordeling van het geschil

7. Het beroepschrift is gericht tegen het niet (tijdig) nemen van een besluit op het verzoek om een proceskostenvergoeding. Hangende het beroep heeft verweerder bij brief van 26 augustus 2014 alsnog op dit verzoek beslist. Aldus is de uitspraak op bezwaar van 7 augustus 2014 gecompleteerd met de ontbrekende beslissing over de proceskosten. De brief van 26 augustus 2014 maakt als gevolg hiervan deel uit van de uitspraak op bezwaar. Het beroep heeft mede betrekking op deze aanvullende beslissing (zie HR 14 november 2014, ECLI:NL:HR:2014:3191, r.o. 2.4.4.).
8. Uit de gelijktijdige behandeling van de zaak over de belastingaanslag IB/PVV over 2012, met zaaknummer 14/4764, blijkt dat de beschikking belastingrente van € 11, die aanleiding was voor het in rekening brengen van aanmaningskosten, door een fout van de (computersystemen van de) Belastingdienst ten onrechte in stand is gebleven bij het tegemoetkomen aan het bezwaar tegen die aanslag. Als de Belastingdienst deze fout niet zou hebben gemaakt, zouden de onderhavige aanmaningskosten dus nooit in rekening zijn gebracht en zou het ook niet nodig zijn geweest daartegen bezwaar te maken.

9. Het zou dan ook in de rede hebben gelegen dat verweerder direct en zonder problemen een proceskostenvergoeding zou hebben toegekend. Dit heeft verweerder echter niet gedaan. Bovendien heeft verweerder vervolgens, na de door eiseres gestelde termijn, gemeend de proceskostenvergoeding te moeten afwijzen met als argument dat geen uitstel zou zijn verleend, terwijl in de uitspraak op bezwaar al was geoordeeld dat wel uitstel was verleend. Als gevolg hiervan heeft eiseres ook nog kosten moeten maken voor het beroep.

10. Uit het voorgaande volgt dat eiseres recht heeft op een proceskostenvergoeding voor bezwaar en voor beroep. De rechtbank is het met verweerder eens dat de zaak in bezwaar is aan te merken als zeer licht, zodat een factor 0,25 bij de berekening van de proceskostenvergoeding dient te worden gehanteerd. Voor een hogere factor ziet de rechtbank geen aanleiding, al verdient de gang van zaken in bezwaar bepaald geen schoonheidsprijs. Voor de beroepsfase geldt volgens het beleid van de rechtbank in beginsel factor 0,5 bij een zaak die alleen over proceskostenvergoeding gaat. In dit geval is er echter aanleiding om factor 1 te hanteren, omdat verweerder de zaak in beroep onnodig ingewikkeld heeft gemaakt door ook weer een inhoudelijk punt op te werpen.

11. Gelet op het voorgaande dient het beroep gegrond te worden verklaard.

12. De rechtbank vindt aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het bezwaar en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vastgesteld op € 1.043,75 (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift met een waarde per punt € 243 en een wegingsfactor 0,25, derhalve € 60,75 voor bezwaar, en 1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 487 en een wegingsfactor 1, derhalve € 974 voor beroep). Van overige voor vergoeding in aanmerking komende kosten is de rechtbank niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond voor zover het betreft de afwijzende beslissing over de kostenvergoeding die is opgenomen in de brief van 26 augustus 2014;
- vernietigt dat gedeelte van de uitspraak op bezwaar;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres in de bezwaarfase ten bedrage van € 60,75;
- bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van de vernietigde uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres in de beroepsfase ten bedrage van € 974;
- gelast dat verweerder het door eiseres betaalde griffierecht van € 45 vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M. Smit, rechter, in tegenwoordigheid van mr. W.A. Mak, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op: 10 MAART 2015

griffier

W.A. Mak

rechter

F.M. Smit

Afschrift verzonden aan partijen op: 10 MAART 2015

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de verzenddatum hoger beroep instellen bij het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (belastingkamer), Postbus 9030, 6800 EM Arnhem.

Bij het instellen van hoger beroep dient het volgende in acht te worden genomen:

- 1 - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;
- 2 - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:
 - a. de naam en het adres van de indiener;
 - b. een dagtekening;
 - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het hoger beroep is ingesteld;
 - d. de gronden van het hoger beroep.

